

Verruiming van indicaties niet zonder gevaar

Kent u het logo van de Cochrane Collaboration? Dat logo symboliseert de resultaten van een van de eerste systematische reviews, en wel die over het effect van het geven van een hoge dosis corticosteroiden aan de moeder bij dreigende vroeggeboorte om de foetale longrijping te bevorderen. Die review toonde aan dat hierdoor de kans op overlijden van het premature kind met 30% afneemt. Zoals dat nu eenmaal gaat, werd de indicatie van het toedienen verruimd: corticosteroiden werden ook na de geboorte toegediend. Er rees echter steeds meer twijfel over deze postnatale toediening omdat er op langere termijn neurologische complicaties optraden en kinderen zich slechter leken te ontwikkelen. In een recent artikel in de

NEJM doen Yeh et al. verslag van een onderzoek naar het langetermijneffect van postnataal gegeven corticosteroiden. Het onderzoek betrof 146 kinderen, 72 in de dexamethasongroep en 74 in de controle-groep. Alle kinderen waren prematuur, hadden ernstige ademhalingsproblemen en werden kort na de geboorte beademd. Dexamethason werd binnen 12 uur na de geboorte gegeven in een dosering van 0,25 mg per kg, elke 12 uur, gedurende 1 week. De onderzoekers keken naar het functioneren van deze kinderen op schoolleeftijd. De kinderen in de dexamethasongroep waren significant kleiner en functioneerden slechter, zowel wat betreft de motoriek als de intelligentie. Conclusie: corticosteroiden moeten alleen op strikte indicatie

postnataal aan prematuren gegeven worden. Wat goed is vóór de geboorte, is slecht vlak erna. Het verruimen van indicaties blijkt opnieuw hachelijk. (AW)

Yeh TF, et al. *Outcomes at school age after postnatal dexamethasone therapy for lung disease of prematurity.* N Engl J Med 2004;350:1304-13.

Auscultatie blijft moeilijk

Huisartsen- en internisten-in-opleiding horen maar 40% van souffles en extra geluiden. Ze konden maar in 24% van de gevallen de juiste diagnose stellen bij echte patiënten met klepproblemen. Zwitserse onderzoekers lieten 20 artsen-in-opleiding en 2 ervaren cardiologen naar patiënten met een klepgebrek luisteren. Van tevoren waren die door een onafhankelijke cardioloog beluisterd en was er bij hen een echocardiografie gedaan om de diagnose vast te stellen. De cardiologen herkenden 69% van de abnormale geluiden en konden in 62% van de gevallen de juiste diagnose stellen. Na 5 maanden wekelijkse *bedside teaching* (op andere patiënten) konden de 10 deelnemende artsen-in-opleiding wel meer geluiden herkennen (bij de oorspronkelijke 13 patiënten) maar het aantal correcte diagnoses bleef laag (35%). De auteurs klagen – terecht – over de teloorgang van de kunst van het lichamenlijk onderzoek. Hoe goed luisteren Nederlandse haito's en opleiders naar het hart? (JZ)

Favrat B, et al. *Teaching cardiac auscultation to trainees in internal and family practice; does it work?* BMC Medical Education 2004;4:5.

Leesblinde jongens

Foto: Francesco Cinque

Volgens vier grote onderzoeken (twee in Nieuw-Zeeland en twee in Engeland en Wales) waarin naar ontwikkeling van kinderen werd gekeken, heeft op acht- tot tienjarige leeftijd bijna één op de vijf jongens problemen met lezen, tegen ongeveer één op de tien meisjes. Het percentage kinderen met leesproblemen was onafhankelijk van het IQ. Ook op latere leeftijd hebben jongens meer leesproblemen dan

meisjes. De onderzoekers trekken geen conclusies, maar dergelijke verschillen moeten ook in de zorg tot verontrusting leiden. Hoe moeten we straks jongens schriftelijk voorlichten? Kunnen mannelijke dokters H&W straks nog wel lezen? (JZ)

Rutter M, et al. *Sex differences in developmental reading disability. New findings from 4 epidemiological studies.* JAMA 2004;291:2007-2012.

Onderscheiding Meijman

Frans Meijman was van 1985 tot eind 1999 voorzitter van de redactiecommissie van H&W en is 25 jaar huisarts in Amsterdam. Vanwege deze verdiensten kreeg hij eind april een hoge koninklijke onderscheiding. Hij werd Officier in de Orde van Oranje Nassau. (JZ)